

Arrest

nr. 201 017 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leonese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Fula etnie. U bent geboren op 16 augustus 1988 in Kabala. Op 10-jarige leeftijd verhuisde u samen met een oom naar Freetown. U huwde op 1 januari 2011. In Freetown werkte u als chauffeur van een kiepwagen. U kreeg van uw werkgever een lening voor de aankoop van een kiepwagen. In 2014, nadat deze lening afbetaald was, verhuisde u terug naar Kabala waar u een veebedrijf opstartte.

Op 15 augustus 2016 vraagt Mohammed J. Mara, de verantwoordelijke van de jongerenorganisatie in Kabala, u om te helpen tijdens de demonstratie die de volgende dag gehouden zal worden in de stad. De jongeren zouden vreedzaam demonstreren tegen de verplaatsing van het beloofde jeugdcentrum van Kabala naar Mile 91 in de buurt van Makeni. U vertelt Mohammed dat u uw kiepwagen niet tijdens de demonstratie wilt gebruiken, maar u wil wel mensen meenemen van Manam naar Kabala.

De volgende dag, op 16 augustus 2016 laat u de jongeren die u in Manam en Dogoloya tegenkomt opstappen in uw kiepwagen. Wanneer u de stad binnenrijdt, wordt u tegengehouden door een mobiel checkpoint van de politie. De politie vraagt dat iedereen uit de wagen stapt, maar de jongeren weigeren. Hierop vraagt de politie uw rijbewijs. U besluit dat als u uw paspoort afgeeft, dat u niet tijdig op de demonstratie aanwezig zal zijn en rijdt door de politieblokkade. De politie tracht u niet tegen te houden nadat u door de blokkade gereden bent. U parkeert uw auto aan uw woning, waarna u te voet naar de startplaats van de demonstratie gaat. Daar aangekomen vertelt de politie aan de demonstranten dat er geen goedkeuring is voor de betoging. Enkele jongeren beginnen met stenen naar de politie te gooien, die reageert met traangas. De jongeren blijven provoceren. De politie schiet naar de demonstranten en B.S., een jongen die naast u loopt, wordt geraakt en sterft ter plekke. U ziet enkele agenten die eerder aan de checkpoint stonden naar u komen, zij herkennen u en beginnen op u in te slaan. U verliest het bewustzijn, uw broer Osman wordt hier van op de hoogte gebracht en komt u ophalen. Een agent staat naast uw lichaam. Uw broer weet hem te overtuigen opdat hij u mag meenemen. U wordt naar Moyamba gebracht, waar u de volgende dag wakker wordt in het huis van I.J., een vriend van uw vader. Aangezien u door de politie gezocht wordt omdat u de jongeren naar de demonstratie gebracht heeft, wordt besloten dat u niet naar een ziekenhuis gebracht kan worden voor verzorging. U wordt in het huis van I.J. verzorgd.

Op 11 september 2016 verlaat u Sierra Leone via Guinee. U reist verder via Mali, Libië en Italië naar België, waar u op 13 december 2016 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u een medisch attest en een psychologisch advies neer.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart voor het CGVS dat u problemen heeft met de politie in Kabala omdat u jongeren naar de betoging vervoerde op 16 augustus 2016 en u zelf aanwezig was op deze manifestatie (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). U legt inconsistente verklaringen af over de manier waarop u door de politie benaderd werd en over de reden waarom u tijdens de demonstratie geviseerd werd. Tijdens het vrij relaas verklaart u dat **een agent u tijdens de demonstratie opmerkte en zei dat u al die jongeren er getransporteerd had** (gehoorverslag CGVS, p. 17). Later tijdens het gehoor gevraagd hoe de politie naar u gekomen is, verklaart u dat de agenten naar u kwamen toen de jongeren begonnen weg te rennen – terwijl u zelf bleef staan - zeiden 'daar is B.S.' en naar u kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd wat die agent toen deed, verklaart u dat ze u direct begonnen te slaan met de stok. **Gevraagd of de agenten op dat moment nog andere dingen zeiden, verklaart u dat ze niets anders gezegd hebben dan 'hadden we niet gezegd dat jullie niet mogen demonstreren'.** U verklaart verder dat **dat het enige woord is dat ze gezegd hebben.** Gevraagd of ze toen niets gezegd hebben over de checkpoint, verklaart u echter dat de derde agent die met het geweer kwam, zei dat u de jongen was die de checkpoint gepasseerd is zonder toestemming.

Bovendien verklaart u aanvankelijk dat **de politie bij de start van de demonstratie zei dat de jongeren weg moesten gaan** (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Later tijdens het gehoor echter gevraagd vanaf welk moment de politie liet weten dat er geen toestemming was om te demonstreren, verklaart u dat **het was op het moment dat de politie uw richting uitkwam op een gewelddadige manier en dat u toen gelijk wist dat jullie geen recht hadden om te demonstreren** (gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of het via een megafoon of dergelijke omgeroepen werd, verklaart u niets gehoord te hebben, maar **pas toen de agent op u (toe)kwam en u begon te slaan.**

U verklaart verder dat u het op dat moment pas voor de eerste keer hoorde. U legt tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat u hoorde dat de politie liet weten dat er geen demonstratie gehouden mocht worden. U verklaart dat uw broer u naar Moyamba bracht, naar een vriend van uw vader, I.J. geheten (gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd hoe uw vader I.J. kent, verklaart u het eigenlijk niet te weten, waarbij u vermeldt dat I.J. een zakenman is en uw vader een boer. **Het verwondert dat u geen idee heeft hoe uw vader I.J. kent, terwijl u toch van 17 augustus 2016 tot 11 september 2016 bij de vriend van uw vader verbleef** (gehoorverslag CGVS, p. 16-17).

Daarenboven, gevraagd wat de politie zou doen als u toch nog opgepakt wordt, verklaart u dat het niet goed zou aflopen (gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaart verder dat ze u naar Pademba Road zouden brengen, de grootste gevangenis en dat **volgens uw broer er nog steeds jongeren in Pademba Road vastzitten zonder enig proces**. Gevraagd wie er zoal in Pademba vastzit, noemt u S., P. en M.. Gevraagd waarom zij naar Pademba in Freetown gebracht werden en niet in Kabala zelf vastgehouden worden, verklaart u dat de persoon na drie dagen naar de rechtbank en proces gebracht moet worden, maar dat zij nooit de kans gehad hebben naar de rechtbank te gaan. Gevraagd waarom zij naar Pademba gebracht werden, verklaart u dat het komt door de **rellen** in Kabala. **Gevraagd waarom zij niet naar de rechtbank gebracht zouden worden, verklaart u het niet te kunnen zeggen en dat uw broer altijd zegt dat als ze u oppakken, u ook de kans niet zal krijgen om naar de rechtbank te gaan en dat ze u direct zouden opsluiten**. Gevraagd of uw broer niet gezegd heeft waarom, antwoordt u **ontkennend**. Gevraagd of er van de mensen die opgepakt werden in Kabala wel naar de rechtbank gebracht zijn, verklaart u alleen te weten over die drie mensen die u al gezegd heeft, dat zij de enige zijn waar u al over gehoord heeft. **Opgemerkt dat uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat er wel mensen voor een rechtbank gebracht werden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) en gevraagd waarom deze mensen dan niet voor een rechtbank gebracht werden, verklaart u niet precies te weten wat de reden is, maar dat het misschien afhangt van wat ze gedaan hebben**. U verklaart verder dat er op die bewuste dag huizen verbrand en mensen gedood werden en dat ze misschien zo erg gedaan hebben dat ze (deze) mensen direct meegenomen en opgesloten hebben. Gevraagd of de drie personen die u vernoemd had huizen in brand gestoken hebben, verklaart u dat ze gezegd hebben dat S. een van de mensen is die huizen in brand gestoken heeft. Gevraagd naar de andere twee personen, weet u slechts te verklaren dat zij door S. bij de politie genoemd werden (gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd of zij dan mensen gedood hebben, ontwijkt u de gestelde vraag door te verklaren dat u gehoord heeft dat er drie mensen gedood zijn tijdens de demonstratie. Uit dezelfde informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er **17 mensen voor de rechtbank gebracht werden, o.m. omwille van brandstichting en opruiend gedrag**. Het verwondert dan ook dat u verklaart dat S. niet zou voorgeleid zijn omwille van brandstichting. U legt inconsistente verklaringen af over personen die tijdens de demonstratie gearresteerd zouden zijn, verklaringen die u daarenboven baseert op vermoedens en verklaringen van derden.

Er dient te worden vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegt over de precieze omstandigheden en over uw aanwezigheid op de manifestatie en de gevolgen ervan, waardoor ernstige bedenkingen rijzen bij uw verklaringen over de gang van zaken en over uw rol in de gebeurtenissen in Kabala.

Daarenboven blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat de jongeren in Kabala hun verantwoordelijkheid opgenomen hebben voor de uit de hand gelopen demonstratie (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze informatie blijkt dat **leden van de jeugdraad van het district het district ontvlucht zijn om aan een strafrechtelijk onderzoek en vervolging** (prosecution) te ontkomen, maar wordt niet gesproken over vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (persecution). Aangezien het effectief om een gewelddadige manifestatie ging en er schade werd berokkend, zoals blijkt uit uw verklaringen en uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, en de jongeren hebben toegegeven over de schreef te zijn gegaan (zie ook informatie) is het te (terecht) verwachten dat de autoriteiten hiernaar onderzoek willen doen en de verantwoordelijken te zoeken en gerechtelijk te vervolgen. Nergens uit uw verklaringen of uit de informatie blijkt dat dit op een ongeoorloofde manier zou gebeuren. Daarenboven kon uw broer u gewoon meenemen terwijl een agent bij u achtergelaten werd (gehoorverslag CGVS, p. 23), wat er eveneens op wijst dat u niet onderhevig bent aan vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U weet trouwens niet waarom die agent bij u stond toen u gewond was (zgehoorverslag CGVS, p. 24).

Daarenboven, gevraagd wat uw familie u vertelt wanneer u contact heeft met hen, verklaart u dat u aan uw broer gevraagd heeft om een krant te bezorgen als bewijsmateriaal (gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of uw familie u nog andere dingen verteld heeft, blijkt dat u het voornamelijk heeft over uw familie, maar **wordt er niet gesproken over de vervolging waar u aan onderhevig verklaart te zijn**. Later tijdens het gehoor gevraagd waarom ze u nu nog zoeken, verklaart u nogmaals niet te weten wat er allemaal gebeurd is (gehoorverslag CGVS, p. 25).

U verklaart dat u aan een checkpoint uw rijbewijs niet wilde tonen aan de agenten en door de checkpoint reed (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). U verklaart eveneens dat het in Sierra Leone verboden is om mensen in een kiepwagen te vervoeren (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wat de politie zou doen als u toch opgepakt zou worden, verklaart u aanvankelijk dat het niet goed zal aflopen (gehoorverslag CGVS, p. 26), waarna u verklaart dat ze u naar Pademba Road zouden nemen, want volgens uw broer zijn daar nog steeds jongeren die vastzitten zonder enig proces. Gevraagd wie er vastzit, verwijst u naar personen die betrokken zijn bij de rellen in Kabala, maar verwijst u niet naar andere personen die omwille van het overtreden van de verkeersregels opgepakt werden. Gevraagd waarom uw broer u steeds vertelt waarom u niet voor de rechtbank gebracht zou worden, verklaart u dat uw broer niet gezegd heeft waarom. Daarenboven, **uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u reeds eerder drie dagen vastgehouden werd omdat u twee mensen vervoerde in een kiepwagen** (gehoorverslag CGVS, p. 21). U wijst zelf niet op enige onregelmatigheden die hieraan verbonden waren. Indien u werkelijk mensen vervoerde in uw kiepwagen, wat verboden is in Sierra Leone, indien u werkelijk een politiecontrole negeerde omdat u mensen in uw kiepwagen vervoerde, indien u aanwezig was op een gewelddadige, uit de hand gelopen manifestatie waar mensen gedood werden en verwond waren en waar schade werd berokkend aan gebouwen, getuigt het in se niet van onrechtmatige vervolging indien de autoriteiten u hierover willen spreken en een onderzoek willen doen naar uw rol hierin. Dat u, bij een gewelddadige manifestatie, waarbij zowel de manifestanten als de autoriteiten, overgingen tot geweld, gewond geraakte, is op zich onvoldoende om te spreken van een vervolging in de zin van de Conventie of over het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat ook naar het politiegeweld een onderzoek gedaan werd.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u Sierra Leone verlaten heeft omdat u omwille van uw deelname aan een manifestatie vervolgd wordt in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts een litteken op uw hoofd vaststelt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U legt een psychologisch attest (dd. 23/08/2017) voor. Uit dit verslag blijkt dat u lijdt aan een psychologisch trauma t.g.v. ondergane mishandeling en uw reis naar Europa. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **Het attest bevestigt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 oktober 2017 een schending aan van *“de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen”*; *“artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens”*; *“het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen”*; *“artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn)”*; *“artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen”*; *“van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuurt volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt en van het redelijkheidsbeginsel”*.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande bovenvermelde grieven.

Waar verzoeker niet duidelijk zou zijn geweest over de manier waarop hij door de politie benaderd werd en over de redenen waarom hij tijdens de demonstratie geïsoleerd werd, betoogt het verzoekschrift dat het relaas van verzoeker nochtans duidelijk was: *“politieagenten hebben hem erkend, hebben op een gewelddadige manier laten weten dat het demonstreren niet toelaatbaar was en hebben hem daarna geslagen”*. Verzoeker verwijst naar passages uit het gehoorverslag (pagina's 22 en 23).

Het verzoekschrift benadrukt dat verzoeker verder op een coherente en duidelijke manier de vragen van de tegenpartij beantwoordde. *“Hij had de gewelddadige houding van de politieagenten al gevoeld en dacht. “dit loopt niet goed af”*.

Verzoeker verduidelijkt: *“Op het moment dat de politieagenten in de richting van de jongeren liepen wist verzoeker met zekerheid dat ze geen recht hadden om te demonstreren, wat de politieagenten voor de eerste keer ook duidelijk zeiden wanneer ze naar het volk begonnen te lopen”*.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, betoogt het verzoekschrift dat de verklaringen van verzoekende partij in verband met zijn benadering door de politie en hun gedrag tegenover hem consistent en geloofwaardig en zijn voldoende nauwkeurig zijn. Verzoeker legt andermaal uit dat hij het gevoel had dat de politieagenten niet akkoord waren met de demonstratie en dit gevoel werd bevestigd toen het geweld begon en politieagenten hun meningsverschil hebben geuit. Politieagenten hebben hem herkend en hebben zich naar hem toe gericht.

De bestreden beslissing duidt volgens verzoeker niet precies aan waar hij onduidelijk zou zijn geweest.

Verzoeker haalt aan dat het enige dat terug te vinden is in de beslissing aangaande de agenten klopt met het relaas van verzoeker.

Waar aan verzoeker wordt verweten dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment dat hij hoorde dat de politie liet weten dat er geen demonstratie gehouden mocht worden, duidt de bestreden beslissing volgens verzoeker niet precies aan waar verzoeker tegenstrijdig zou zijn geweest.

Verzoeker legt uit dat hij aan een demonstratie heeft deelgenomen die erg intens was met veel spanningen aan beide zijden. Hij heeft uitgelegd dat hij eerst het gevoel had dat iets mis zou uitlopen, dat politieagenten eerst op vreedzame wijze hebben geprobeerd om de jongeren te laten opgeven en dat ze daarna agressief zijn geworden.

Het verzoekschrift betoogt dat afleiden dat de verklaringen tegenstrijdig zijn een te snel besluit is dat de tegenpartij neemt zonder zijn redenering te verduidelijken. Dit vormt een schending van de materiële en formele motiveringsplicht die verplicht tegenpartij om zijn redenering in rechte en in feite te delen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

“Bovendien moet er ook worden benadrukt dat aangezien de elektrische sfeer van een demonstratie, de vijandigheden van beide kampen, de snelheid waarmee de situatie zich verslechterd heeft, het menselijkverwij is dat het relaas niet perfect consistent zou zijn, wat toch in casu niet het geval is.”

Waar aan verzoeker verweten wordt dat hij geen idee heeft wie I.J. is, stelt het verzoekschrift dat de oorsprong van een relatie tussen 2 derden-personen (I.J. en verzoekers vader) niets te maken heeft met het persoonlijk relaas van verzoeker.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de personen die tijdens de demonstratie gearresteerd zouden zijn, herneemt verzoeker dat hij op nauwkeurige wijze heeft uitgelegd dat hij door de politieagenten geslagen werd, dat hij gevallen is en dat hij buiten bewustzijn is geraakt. Bovendien stelt verzoeker dat hij herhaaldelijk heeft aangegeven dat wat er na de agressie jegens hem gebeurd is aan hem door derden verteld werd.

Het verwondert verzoeker dat de tegenpartij acht dat het inconsistente verklaringen zijn en dat tegenpartij verbaasd zou zijn dat verzoeker zich "*daarenboven baseert op vermoedens en verklaringen van derden*", wat hij ook altijd heeft gemeend.

Op basis van de informatie waarover tegenpartij beschikt blijkt er dat mensen voor de rechtbank werden gebracht. Verzoeker stelt dat hij dit nooit heeft tegensproken maar heeft enkel uitgelegd wat hij wist, via zijn broer, over drie mensen die nooit de kans hebben gekregen om voor een rechtbank te komen.

Verzoekende partij beklemtoont dat hij nergens een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen ziet, en nog minder in de motivering van tegenpartij die echter deze inconsistenties en hiaten had moeten benadrukken zodat verzoeker de bestreden beslissing begrijpt.

Verder beklemtoont het verzoekschrift dat de demonstratie gewelddadig was en dat schade werd berokkend. Het blijkt uit de informatie van het CGVS dat autoriteiten een onderzoek willen doen, de verantwoordelijken zoeken en hen gerechtelijk vervolgen.

Waar de tegenpartij beweert dat verzoeker nergens heeft verklaard dat deze onderzoeken van de autoriteiten op een ongeoorloofde manier zou gebeuren, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen dienaangaande (CGVS-verslag, p. 32).

Verzoeker wijst nog op de corruptie die aan de gang is in Sierra Leone. "*Een gerechtelijk vervolging zal niet uitlopen als verzoeker niemand kent die "belangrijk is" en hem kan helpen. Een familielid van verzoeker is al in een gevangenis gestorven en het is onmogelijk voor hem, zoals voor zijn vriend Selu die nog altijd in de gevangenis vastzit, om een eerlijk proces te hopen. In een recente rapport van Amnesty werd er daaromtrent vastgesteld dat in Sierra Leone "unwarranted restrictions on freedom of expression, assembly and association continued to be imposed?" (stuk 3). De demonstratie in Kabala, waar verzoeker verwond werd geraakt en een decisieve rol heeft gespeeld, is ook in deze rapport vermeld*". Verzoeker verwijst tevens naar stuk 4, 5, 6 en 7.

In hoofdorde wordt gevraagd verzoeker "het statuut van vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen; In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen".

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

"3. *Amnesty International country rapport 2016/2017*

4. *Letter to H.E. Ernest Bai Koroma of Sierra Leone from HUMAN RIGHTS WATCH*

5. <http://www.u4.no/publications/overview-of-corruption-and-anti-corruption-in-sierra-leone/>, consult. 18/10/2017

6. <http://siteresources.worldbank.org/INTLAWJUSTINST/Resources/SierraLeoneFinal.pdf>

7. <http://www.thesierraleonetelegraph.com/rights-group-chrdi-alleges-serious-corruption-within-the-sierra-leone-anti-corruption-commission/>".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van problemen met de Sierra Leonese politie. Zijn problemen zijn ontstaan nadat verzoeker jongeren vervoerde naar een betoging, waaraan hij zelf ook deelnam.

2.4.2. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij betrokken was bij deze betoging in Kabala op 16 augustus 2016 en dus bij een terugkeer naar Sierra Leone gerechtelijk vervolgd zou worden omwille van deze deelname aan de manifestatie (i) verzoeker wisselende verklaringen aflegde over de manier waarop hij tijdens de manifestatie door de politie benaderd werd en over de reden waarom hij geïnterviewd werd (gehoorverslag van het CGVS van 24 augustus 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 17, p. 23); (ii) hij tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment dat hij hoorde dat de politie liet weten dat er geen demonstratie gehouden mocht worden (CGVS-verslag, p. 16-17, p. 22); (iii) het bovendien niet geloofwaardig is dat verzoeker na de demonstratie is ondergedoken bij zijn vaders vriend I.J. in Moyamba, nu geheel onbekend is met de link tussen zijn vader en I.J. en redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij hierover gesproken zouden hebben indien verzoeker werkelijk van 17 augustus 2016 tot 11 september 2016 bij I.J. heeft verbleven (CGVS-verslag, p. 5, p. 16-17, p. 24); (iv) verzoeker geen stukken van zijn beweerde gerechtelijke vervolging in zijn land van herkomst voorlegt, nog hoe deze zaak intussen is geëvolueerd.

2.4.3. Voorts stemmen verzoekers verklaringen over de personen die tijdens de demonstratie gearresteerd zijn niet overeen met de informatie in het administratief dossier. Zo stelt verzoeker dat *"Volgens mijn broer zijn er nog steeds jongeren in Pademba Road die vastzitten zonder enig proces in de rechtbank"* (CGVS-verslag, p. 26) en noemt hij drie kennissen, M., S. en P., die vast zouden zitten in Pademba Road zonder proces (CGVS-verslag, p. 26). Gevraagd waarom zij niet naar een rechtbank werden gebracht, antwoordde verzoeker, *"Dat kan ik niet zeggen. Dat zei mijn broer altijd, als ze jou oppakken, je krijgt ook die kans niet om naar de rechtbank te gaan. Ze zouden je direct opsluiten."* (CGVS-verslag, p. 26). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er wel mensen voor een rechtbank werden gebracht (rapport van Amnesty International *"Sierra Leone 2016/2017"*). Hiermee geconfronteerd en gevraagd waarom verzoekers kennissen dan niet voor een rechtbank werden gebracht, stelde verzoeker *"Ik weet niet precies wat de reden is, maar misschien hangt af van wat ze hebben gedaan. Er zijn huizen op die bewuste dag verbrand, er zijn mensen gedood. Misschien hebben ze zo erg gedaan dat ze mensen hebben direct meegenomen en opgesloten."* (CGVS-verslag, p. 26). Hij voegde eraan toe dat S. huizen in brand had gestoken (CGVS-verslag, p. 26). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat 17 mensen voor de rechtbank werden gebracht, onder meer omwille van brandstichting en opruiend gedrag (rapport van Amnesty International *"Sierra Leone 2016/2017"*). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen gebaseerd zijn op vermoedens en verklaringen van derden en dat deze afwijken van de objectieve landeninformatie in het administratief dossier. Verzoeker toont dan ook geen bijzondere interesse aan in het naloop van deze betoging, wat zijn betrokkenheid bij deze feiten verder ondergraaft. Ten slotte maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij, in zoverre hij al problemen met de politie in Sierra Leone zou kennen, *quod non*, zonder proces zou worden opgesloten.

2.4.4. Ten slotte toont verzoeker niet aan dat de strafrechtelijke vervolging voor de uit de hand gelopen demonstratie een vervolging uitmaakt in vluchtelingrechtelijke zin.

Immers uit informatie in het administratief dossier blijkt dat de jongeren in Kabala spijt hebben van het geweld dat met de betoging gepaard ging en ook in die zin hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen (*"Kabala Youth show remorse"* van 30 augustus 2016). Uit het artikel blijkt verder dat leden van de jeugdraad van het district het district ontvlucht zijn om aan een strafrechtelijk onderzoek en vervolging (prosecution) te ontkomen, maar wordt niet gesproken over vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (persecution). Aangezien het effectief om een gewelddadige manifestatie ging en er schade werd berokkend, zoals blijkt uit verzoekers verklaringen en uit de informatie in het administratief dossier, en de jongeren hebben toegegeven over de schreef te zijn gegaan is het inderdaad te verwachten dat de autoriteiten hiernaar onderzoek willen doen en de verantwoordelijken te zoeken en gerechtelijk te vervolgen. Nergens uit verzoekers verklaringen of uit de informatie blijkt dat dit op een ongeoorloofde manier zou gebeuren, noch wordt dit in het verzoekschrift aangetoond.

2.4.3. In dezelfde zin kan worden vastgesteld dat in zoverre verzoeker werkelijk mensen vervoerde in zijn kiepwagen, wat verboden is in Sierra Leone (CGVS-verslag, p. 21), hij werkelijk een politiecontrole negeerde omdat hij mensen in zijn kiepwagen vervoerde, hij aanwezig was op een gewelddadige, uit de hand gelopen manifestatie waar mensen gedood werden en verwond waren en waar schade werd berokkend aan gebouwen, dit geen onrechtmatige vervolging is vanwege de autoriteiten, en al evenmin onredelijk is dat de politie verzoeker hierover wil spreken en een onderzoek willen voeren naar zijn rol hierin. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat ook naar het politiegeweld een onderzoek gedaan werd. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde reeds eerder drie dagen vastgehouden te zijn omdat hij twee mensen vervoerde in zijn kiepwagen (CGVS-verslag, p. 21), doch wees hij zelf niet op enige onregelmatigheden in de procesvoering die eraan verbonden waren.

2.4.4. Ook de vaststelling dat verzoeker met zijn familie niet spreekt over de vervolging waaraan verzoeker beweerdelijk onderhevig zou zijn (CGVS-verslag, p. 9), doet afbreuk aan zijn beweringen bij terugkeer naar Sierra Leone problemen te hebben met de politie. Later tijdens het gehoor gevraagd waarom ze verzoeker nu nog zouden zoeken, verklaart verzoeker andermaal niet te weten wat er allemaal gebeurd is (*"Ik zeg dit allemaal, want ik heb van de mensen gehoord. Ze hebben gezegd, ze hebben een politieagent gelaten. Iemand was dood naast mij en ik lag daar. Ik heb dit allemaal gehoord van de mensen. Ik weet eigenlijk niet wat er allemaal gebeurd is en de beslissing."*, CGVS-verslag, p. 25). Wat er opnieuw op wijst dat hij geen belangstelling heeft voor de gebeurtenissen en de eventuele gevolgen voor hemzelf, wat strijdig is met zijn vraag naar internationale bescherming nu verzoeker dient te weten of er redenen zijn om te vluchten en van zijn land verwijderd te blijven.

2.4.5. Aldus hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielmotieven, nu hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij Sierra Leone ontvlucht is omdat hij vervolgd wordt omwille van zijn deelname aan een manifestatie in Kabala.

2.4.6. Wat betreft de bij het verzoekschrift neergelegde algemene rapporten en artikels, merkt de Raad vooreerst op dat het *"Amnesty International country rapport 2016/2017"* reeds werd toegevoegd aan het administratief dossier en hierboven werd besproken.

De rapporten *"Letter to H.E. Ernest Bai Koroma of Sierra Leone from HUMAN RIGHTS WATCH"*, <http://www.u4.no/publications/overview-of-corruption-and-anti-corruption-in-sierra-leone/>, en <http://siteresources.worldbank.org/INTLAWJUSTINST/Resources/SierraLeoneFinal.pdf> uit 2007, 2004 en 2010, handelen algemeen over corruptie in het rechtssysteem en de slechte werking ervan in Sierra Leone. Deze informatie is gedateerd en verzoeker legt geen recente informatie neer. Hoe dan ook zijn deze rapporten niet dienstig, nu geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Het rapport *"http://www.thesierraleonetelegraph.com/rights-group-chrdi-alleges-serious-corruption-within-the-sierra-leone-anti-corruption-commission/"* stelt louter dat de *"Anti-Corruption Commission"* zelf betrokken is in corrupte praktijken.

2.4.7. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielfraas niet herstellen.

Wat betreft het medisch attest van 23 augustus 2017, waarin de arts een litteken op het hoofd van verzoeker vaststelt, dient opgemerkt dat dit geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep.

De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

De Raad stelt vast dat het psychologisch attest van 23 augustus 2017 dat stelt verzoeker lijdt aan een psychologisch trauma ten gevolge van de ondergane mishandeling en zijn reis naar Europa, louter steunt op de verklaringen van verzoeker en die zoals hoger aangehaald, niet geloofwaardig zijn. Er dient nog te worden benadrukt dat een psycholoog geen onderzoek voert naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt. Tevens blijkt uit lezing van het gehoorverslag dat verzoeker over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Dit attest kan de bevindingen van de Raad niet wijzigen.

2.4.8. Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoen aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

2.4.9. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voorts tot de vermelding van "*artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn)*" en een theoretische verduidelijking, maar licht niet toe hoe het artikel *in casu* werd geschonden te meer verzoekers asielrelaas werd onderzocht en de CGVS alle nodige informatie heeft toegevoegd. In zoverre deze onderdelen van het middel al ontvankelijk worden aangevoerd, zijn ze ongegrond.

2.4.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK